

UCS

2 ■ 2021

Seinäjoen yliopistokeskuksen tiedotuslehti 2/2021

5

Uudet
tietotekniikan
tutkinto-
ohjelmat
käynnistyvät
Seinäjoella

14–15

Oppijan
tarpeet
etusijalla
jatkuvaan
oppimiseen

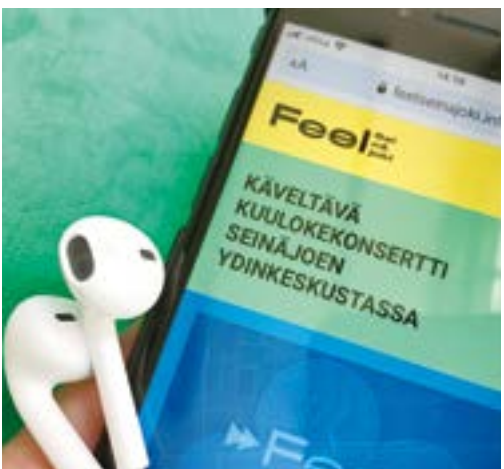
SISÄLLYS

THE FUTURE OF FINNISH FOOD 8–9

TAMPEREEN YLIOPISTO SEINÄJOELLA 40 VUOTTA 13

SIBELIUS-AKATEMIA SEINÄJOELLA 30 VUOTTA 17

- 3 Pääkirjoitus: Rakennetaan yhdessä kestävää tulevaisuutta
- 4 Yliopistokeskuksia vahvistetaan syksyllä 2021
- 5 Uudet tietotekniikan tutkinto-ohjelmat vastaavat digiajan osaajapulaan maakunnissa
- 6 Kaukaa lähelle ja täältä etäämmäs
- 7 Tarkastelussa maaseudun lasten ja nuorten kotiseutukokemukset
- 8 The future of (Finnish) food
- 10 Ihmisiä Seinäjoen yliopistokeskuksessa: Petri Helo
- 11 Hyvinvointi ja luovuus on monisäikeinen yhdistelmä
- 12 Harjoittelutärppejä kokemusasiantuntijoilta
- 13 Tampereen yliopisto Seinäjoella 40 vuotta: monipuolista osaamista
- 14 Jatkuvan oppimisen hankkeet etenevät asiakas edellä
- 16 Sosiaalityön maisteriohjelma mahdollistaa joustavan ja työelämäläheisen opiskelun
- 17 Taideyliopiston Sibelius-Akatemian Seinäjoen yksikkö 30 vuotta
- 17 Koronapandemia vaikutti eteläpohjalaisiin ammatti-taiteilijoihin
- 18 Taiteellinen asiantuntijuus on tulevaisuuden kilpailukykyä
- 19 Tilauskoulutuksilla räätälöityjä koulutuskokonaisuuksia yritysten ja organisaatioiden tarpeisiin
- 20 Uusi pitäjänhistoria jälleen uunissa
- 20 Puheenvuoroja tutkimuksesta
- 21 Where are all the people? A decade behind with international researchers in Seinäjoki
- 22 Pakina: #MinäEnTutki
- 23 Kuvia kampukselta 2021
- 24 Henkilöstöuutisia

UCS

Julkaisija: Seinäjoen yliopistokeskus UCS,
Kampusranta 9 C, 60320 Seinäjoki; www.ucs.fi

Päätoimittaja: Mari Kekola

Toimituskunta: Juha Alarinta, Mirja Björk (toimitussihteeri), Nina Harjunpää, Jaana Huhtala, Karoliina Kuusela, Jenni Latva, Leena Lehtola ja Eeva-Liisa Vaivila

Ulkoasu ja taitto: Jaana Huhtala

Kannen kuva: Mari Kekola

ISSN: 1796-0134, 1796-0460 (verkkolehti)

Maksuttoman lehden tilaus: mirja.bjork@tuni.fi

Painopaikka: Grano Oy

www.ucs.fi

PÄÄKIRJOITUS

Mari Walls, rehtori, Tampereen yliopisto

Rakennetaan yhdessä kestävää tulevaisuutta

Seinäjoen yliopistokeskus on neljän yliopiston ja noin 80 akateemisen asiantuntijan monitieteinen yhteisö, joka toteuttaa tieteellisesti laadukasta tutkimusta, jatkuvan oppimisen palveluita ja kehittämishankkeita ympäröivän alueen ja yhteiskunnan tarpeisiin. Toiminnassa mukana olevan yliopiston näkökulmasta yliopistokeskus edistää yliopistojen tärkeää vaikuttavuuden ja vuorovaikutuksen tehtävää. Tampereen yliopisto toteuttaa tarkoitustaan – kestäväan maailman rakentamista – tekemällä kumppaniensa kanssa yhteistyötä, joka perustuu monialaisen yliopiston vahvuus-alueille sekä uudenaikaisille tieteenalojen yhdistelmille ja niiden soveltamisosaamiselle.

Yliopistokeskuksen ja siinä mukana olevien yliopistojen yhteisenä tavoitteena on tukea osaavien ammattilaisten koulutusta ja työllistymistä Seinäjoen alueen yrityksiin sekä edistää yritysten ja koko yhteiskunnan vihreää siirtymää ja ilmastomyönteisiä ratkaisuja. Rakennamme siis yhdessä kestävää tulevaisuutta.

Jatkuvan oppimisen palvelujen kivijalka on yliopistokoulutuksen ytimessä oleva tutkimuksen ja opetuksen tiivis yhteys. Korkein opetus pohjautuu uusimpaan tutkittuun tietoon, ja samalla rakentuu näkemys siitä, miten tietoa tuotetaan.

Niin koulutusten sisältöjen kuin niiden toteuttamistapojen osalta kuunnellaan herkäällä korvalla oppijoiden ja yritysten tarpeita. Tiedämme, että oman alan syvän substanssiosaamisen lisäksi työelämässä tarvitaan muun muassa projektinhallinnan, innovaatio-osaamisen ja kielten kaltaisia geneerisiä taitoja. Tärkeää on myös hallita omaan osaamisalaan liittyvät perusteet kestäväan kehityksen teemoista.

Työelämäyhteyksien tulee yliopistokeskuksissa olla eläviä ja dynaamisia ja tukea myös yksilöiden ja yritysten kansainvälistymistä. Paikallisten toimijoiden tiiviissä vuorovaikutuksessa rakentuvilla tutkimus-, kehitys- ja innovaatioprosesseilla (TKI) on mahdollista luoda skaalattavia ratkaisuja, joilla on kiinnostavuutta ja hyödyn-tämispotentiaalia globaalisti koko maailmassa.

YLIOPISTOKESKUKSESSA TOIMIVAT YKSIKÖT

SEINÄJOEN YLIOPISTOKESKUS
Kampusranta 9 C
60320 SEINÄJOKI
www.ucs.fi

TAMPEREEN YLIOPISTO
www.tuni.fi/fi

HELSINGIN YLIOPISTO
www.helsinki.fi/ruralia

TAIDEYLIOPISTO
www.uniarts.fi

VAASAN YLIOPISTO
www.univaasa.fi/fi

Tiede- ja kulttuuriministeri Antti Kurvinen piti juhlapuheen Seinäjoen yliopistokeskuspäivän juhlassa elokuussa.

Yliopistokeskuksia vahvistetaan syksyllä 2021

Suomalaiset yliopistokeskukset ovat saaneet kiitettävästi huomioita valtakunnallisessa korkeakoulupoliittisessa keskustelussa syksyllä 2021. Yliopistokeskukset on mainittu opetus- ja kulttuuriministeriön johdon puheenvuoroissa ehkä jopa useammin kuin keskusten perustamisen aikaan vuosina 2003/2004. Sosiaalisesti ja alueellisesti eriytyvä kehitys yhteiskunnassa on ehkä keskeisin syy. Koulutustasoerot maakuntien välillä ovat suuret, ja erot pyrkivät jopa kasvamaan. Samaan aikaan alueilla, joilla koulutustaso on alhainen, on törmätty osaajapulaan. On pulaa sairaanhoitajista, psykologeista, yleislääkäreistä,

hammaslääkäreistä, sosiaalialan ohjaajista jne. (TEM Ammattibarometri 2021 /II).

Yksityisen sektorin osaajapula koskee myös monia työtehtäviä. Yliopistollisen koulutuksen osalta esiin tuodaan usein toiminnan avainhenkilöt. Avainhenkilöiden hoidossa suurten kaupunkien ulkopuolelle törmätään helposti arkipäivän ongelmaan, miten löytää molemmille aviopuolisille työpaikka. Muuten muutto ei ole mahdollinen. Alueille tarvitaan koulutusta tuottamaan omia, uusia avainhenkilöitä. Tarvitaan tukea myös jatko-opiskeluun ja tutkimukseen, jotta avainhenkilöillä on mahdollisuus syventää omaa ammattitaitoaan.

Seinäjoella yliopistollisen toiminnan ytimenä ovat neljä osaamisaluetta: älykkäät teknologiat, kestävät ruokaratkaisut, yrittäjyys ja kasvu sekä hyvinvointi ja luovuus. Ne muodostavat yhteistyön sisällölliset foorumit eri yliopistojen asiantuntijoille. Osaamisen vahvuusalueilla tehdään runsaasti tutkimusta ja kehittämistyötä. Työtä tehdään valtakunnallisesti ainutlaatuisella yhteistyöverkostolla, jolla on erisnimi eli Epanet. Luonnollisena osana toimintaa kuuluu kansainvälinen yhteistyö ja sitä on tarkoitus laajentaa merkittävästi. Tueksi tarvitaan kuitenkin monipuolisempia kansainvälisen rahoituksen asiantuntijapalveluja, jotta taloudelliset resurssit voivat kasvaa. Kansainvälisen yhteistyön myötä myös työ- ja elinkeinoelämälle voidaan tarjota yhä enemmän tietoa ja osaamista.

Vuonna 2018 rehtorien kokous käsitteli visiota Seinäjoen yliopistokeskuksen kehittämiseksi. Tuolloin tunnistettiin vajaat 10 tieteen- ja taiteen alaa, joilla voitaisiin tarjota tutkintoon johtavaa koulutusta. Samalla tunnistettiin koulutuksen erityispiirteitä. Haluttiin huomioida myös suppeammat koulutuskokonaisuudet sekä jatkuvan oppimisen opintopolut. Visio on alkanut ilahduttavasti toteutua, mutta alkuvaiheissa vielä mennään.

Tämä vuoden syyskuussa opetus- ja kulttuuriministeriö julkisti yliopistokeskuksille haettavaksi yhteensä kolmen miljoonan euron määrärahan toiminnan kehittämiseen. Seinäjoen yliopistokeskuksessa tehdyssä hakemuksessa painotetaan koulutustarjonnan vahvistamista. Rahoituksella on tarkoitus rakentaa ja kokeilla uusia yhteistyömalleja työelämän kanssa osaamisen vahvistamiseksi, pilotoida uusia osaamiskokonaisuuksia ja koulutusmalleja sekä laajentaa tutkintokoulutusyhteistyötä pääkampusten kanssa ja yliopistojen välillä.

Suunnittelutyötä teki kiitettävän iso joukko asiantuntijoita Seinäjoelta ja pääkampuksilta. Omasta mielestämme suunnitelmasta tuli vakuuttava. Uutta koulutusta on tarkoitus kanavoida akuutteihin osaamistarpeisiin. Samaan aikaan koulutukset tukevat kuitenkin palvelujen tuottajien ja yritysten kehittymistä myös pitkällä tähtäimellä. Koulutussisältöjen ohella tavoitteena ovat palvelukonseptit, jotka vahvistavat toimintaa pitkällä tähtäimellä.

Tampereen yliopisto vahvistaa tietotekniikan koulutuksen saavutettavuutta Porin ja Seinäjoen yliopistokeskuksissa, joissa käynnistyy syksyllä 2022 uusi tietopohjaisten web-järjestelmien tutkinto-ohjelma. Opinnot on rakennettu vastauksena alueellisten yritysten tarpeisiin rekrytoida tietotekniikan alan asiantuntijoita.

Uudet tietotekniikan tutkinto-ohjelmat vastaavat digiajan osaajapulaan maakunnissa

Tutkinto-ohjelma on suunnattu soveltuvan alemman korkeakoulututkinnon suorittaneille ja ohjelmasta voi valmistua tietojenkäsittelyn filosofian maisteriksi tai tietotekniikan diplominsinööriksi. Koulutukseen valitaan 20 opiskelijaa sekä Porissa että Seinäjoella. Hakuaika alkaa maaliskuussa 2022 osana yhteishakua 16.3.–30.3.2022.

Tietopohjaisten web-järjestelmien opintojen tavoitteina on tarjota taitoja suunnitella ja toteuttaa laajoja tietojärjestelmiä sekä hallinnoida ja kehittää ohjelmistojen tuotantoprosesseja. Opinnoissa korostuvat web- ja pilvipalveluiden lisäksi mm. tietoturva, big data ja IoT.

Uusia tietotekniikan osaajia Etelä-Pohjanmaalle

Ohjelmistoala kasvaa ennätysvauhtia ja samalla tarvitaan valtava määrä uusia osaajia. Alan oman kasvun lisäksi ohjelmistoala luo digitaalista kilpailukykyä ja kasvuvuoroa muihin yrityksiin, sillä lähes alasta riippumatta ohjelmistoja kehittämällä ja niitä hyödyntämällä voidaan luoda parempaa tuottavuutta, kilpailukykyä, kasvua ja työtä. Maakuntien yrityksillä

on jo nyt pulaa ohjelmistoalan asiantuntijoista ja tarve kasvaa tulevaisuudessa. Uudet tutkinto-ohjelmat ovat vastaus tähän tarpeeseen.

Tampereen yliopiston provosti **Jarmo Takala** ja koulutuksen vararehtori **Marja Sutela** toteavatkin, että yliopisto haluaa lisätä koulutuksen saavutettavuutta myös maakunnissa. Syksyllä Porin ja Seinäjoen yliopistokeskuksissa käynnistyvä ohjelmistoalan tutkintokoulutus huomioi alueiden tarpeet. Koulutus toteutetaan ketterästi kolmen kampuksen välillä monimuotoista oppimista ja opetusta hyödyntäen.

Seinäjoella uutinen koulutuksen lisäämisestä on otettu ilolla vastaan.

– Seinäjoen kaupunki kiittää Tampereen yliopistoa nopeasta reagoinnista. Yrityksemme tarvitsevat ohjelmistoalan osaajia ja tämä koulutus on vastaus tähän tarpeeseen, kiittelee Seinäjoen kaupunginjohtaja **Jaakko Kiiskilä**.

Myös Etelä-Pohjanmaan kauppakamarin toimitusjohtaja **Tomi Kohtasella** on hyvin tiedossa, että tietotekniikan osaajista on ollut Etelä-Pohjanmaalla pulaa jo pitkään. Hän näkee Tampereen yliopiston käynnistyvän koulutuksen hienona täsmäkeinona osaajapulan

kampittamiseen.

– Ylemmän korkeakoulututkinnon tarjoaman lisääminen parantaa yritysten tulevaisuuden kehittymismahdollisuuksia ja tuo jatko-opiskelumahdollisuuksia alueella jo työskenteleville osaajille ja asiantuntijoille. Vain kehittyvät yritykset voivat pidemmällä aikavälillä menestyä, kasvaa ja kansainvälistyä ja luoda siten myös uusia työpaikkoja ja hyvinvointia ympärilleen. Toivon, että monipuolistuvat koulutusmahdollisuudet lisäävät Seinäjoen ja Etelä-Pohjanmaan pito- ja veto-voimaa ja lisäävät osaltaan menestyvien yritysten määrää alueella, toteaa Kohtanen.

Epec Oy:n henkilöstöpäällikkö Riikka Rajala on iloinen, että Seinäjoelle saadaan lisää Epecin toimialaan soveltuvaa koulutusta.

– Tämä vahvistaa ehdottomasti paikallista osaamista, lisää uusien osaajien saatavuutta ja kasvattaa tulevaisuuden kehittymismahdollisuuksia. Koulutus myös mahdollistaa uusien yhteistyömahdollisuuksien syntymistä yliopistokeskuksen kanssa, toteaa Rajala.

Lisätiedot

Seinäjoen yliopistokeskus:
asiantuntija, Mari Kekola,
mari.kekola@tuni.fi, 050 591 7181

Lisätietoa hankkeesta: <https://www.tuni.fi/fi/tutkimus/digitaalinen-tiekartta-seinajoen-yliopistokeskuksessa?navref=curated--list>

Kaukaa lähelle ja täältä etäämmäs

Seinäjoen yliopistokeskuslaisilla on osaamista ja tietoa jaettavaksi. Jos tiedon tarvitsijat ovat jossain muualla kuin Etelä-Pohjanmaalla, miten tätä osaamista saadaan parhaiten jaettua heidän kanssaan? Entäpä toisin päin, miten tuoda alueelle esimerkiksi kansainvälistä asiantuntemusta ilman matkustamista? Jos yritys täällä Etelä-Pohjanmaalla haluaisi hyödyntää muiden toimijoiden tiloja tai laitteita mittauksiin tai koestukseen, mistä tämä yritys löytää eri vaihtoehtoja siihen?

Miten alueelle saataisiin lisää yliopistokoulutusta, joka olisi saavutettavaa paikasta riippumatta tai mahdollistuisi yliopistokeskuksesta käsin muille kampuksille? Millaista koulutusta tarvittaisiin? Missä muodossa? Entä jos joku kauempaa haluaisi opiskella täällä meillä?

Paljon kysymyksiä on ilmassa, ja vastauksia etsitään. Vastaukset, joita tässä hetkessä saadaan, ovat mahdollisesti erilaisia, kuin olisi saatu vuosi tai puolitoista sitten. Tarpeet, joihin ratkaisuja haetaan, ovat erilaisia kuin vuosi tai puolitoista sitten. Merkilliset

ajat terveysturvallisine rajoituksineen ovat muuttaneet ajatteluumme ja toimintatapojamme. Edellä esitetyn kaltaiset pohdinnat ja kysymykset ovat osa taustaselvitystä, jonka pohjalta luodaan strategia edistämään alueen koulutuspalveluiden saatavuutta digitaalisin keinoin ja toisaalta vahvistetaan yritysten muutosjoustavuutta koronan esiin nostamien haasteiden ja mahdollisuuksien myötä.

Seinäjoen yliopistokeskukseen laaditaan digitaalinen tiekartta, jossa haetaan ratkaisuja asiantuntija- ja koulutuspalvelujen saavutettavuuteen teknologisten ratkaisujen avulla. Sitä varten kootaan tietoa olemassa olevista digitaalisista palveluista asiakas- ja toimijänäkökulmasta, kartoitetaan uusia työkaluja koulutuksen toteuttamiseen etänä ja hybridinä ja etsitään mahdollisuuksia yritysten liiketoiminnan edistämiseen digiympäristöissä. Ratkaisut voivat olla esim. etäyhteyksiin perustuvia esittely- ja testausympäristöjä, joita hyödynnetään yhteiskäyttöisesti alueella toimivien koulutusorganisaatioiden kanssa. Asioita edistetään Etelä-Pohjanmaan maa-

kuntaliiton myöntämän AKKE-rahoituksen turvin. Niin selvitystyö ja sen pohjalta laadittava digitaalisen kehittämisen tiekartta palvelevat kahta kohderyhmää. Koulutuksen järjestäjille kehitetään uusia toimintatapoja koulutusyhteistyöhön, hallinnollisiin käytänteisiin ja TKI-toimintaan digitaalisia ratkaisuja hyödyntämällä. Yrityksille tarjotaan TKI-yhteistyötä ja muutostilanteissa liike-toimintaa edistävien uusien toimintatapojen hyödyntämistä.

Hanke on kestoltaan kompakti, alkoi syksyllä ja päättyy vappuun. Vuoden vaihteen molemmin puolin keskustellaan eri toimijoiden toiveista, tarpeista ja mahdollisuuksista. Luvassa on kyselyitä ja työpajoja. Ensimmäinen työpaja on jo takana. Siellä tiedusteltiin, mikä on paras tai kamalin etäilykokemuksesi. Mitä sinä vastaisit? Mikä rooli tekniikalla oli tässä kokemuksessa? Seuraa somessa #etäilyonni #etäilymoka, niin kuulet muiden kokemuksia, ja voit vaikka jakaa omasi!

Juuret juniorille (Juju) – Maaseudun lasten ja nuorten kotiseutukokemusten rakentuminen ja yhteys koettuun elämänlaatuun ja hyvinvointiin -tutkimushankkeessa on selvitetty kotiseutukokemuksia keräämällä tutkimusaineistoa yhdeksässä koulussa ja kymmenen oppilasryhmän kanssa. Kaikki luokka-asteet esikouluikäisistä yhdeksäsluokkalaisiin olivat edustettuina. Tutkimuksen kohdekoulut sijaitsivat eri puolilla Suomea ja vaihtelivat pienistä kyläkouluista keskuskouluihin.

”Se on semmonen pieni ja turvallinen paikka” Tarkastelussa maaseudun lasten ja nuorten kotiseutukokemukset

Kotiseudun kokemisen ympäristöt

Lasten ja nuorten kotiseutukokemuksia tarkastellaan tutkimuksessa nelikentän kautta, jossa kokemukset sijoitetaan luonnonympäristöön, rakennettuun ympäristöön, sosiaaliseen ympäristöön sekä virtuaaliseen ympäristöön. Luonnonympäristön kohteista merkityksellisimmäksi mainitaan metsät. Lähimetsät ovat tärkeitä leikkipaikkoja, ja metsissä myös retkeillään sekä rauhoitutaan.

Rakennetun ympäristön tärkeitä kohteita ovat oma huone, koti pihapiireineen sekä leikki- ja harrastusympäristöt. Maaseutumainen ympäristö koetaan kotoisaksi verrattuna kaupunkien tiiviiseen rakentamiseen ja korkeisiin taloihin.

Sosiaalinen ympäristö muodostuu nuorimmilla vastaajilla omasta perheestä ja isovanhemmista. Iän karttuessa rinnalle tulevat kaverit ja harrastukset, koulujen yhteiset tapahtumat ja retket sekä yhteiset kokoontumispaiikat. Yläkoululaisilla kotiseudun sosiaalisen ympäristöön kuuluvat myös paikallisen elämänmenon kuvailu sekä itselle tärkeiden paikkojen ja tapahtumien muistelu.

Virtuaaliset ympäristöt yhdistyvät sosiaalisiin ympäristöihin monin tavoin, sillä sosiaalisen median sovellukset ja peliympä-

ristöt ovat arkipäivää kaikenikäisille. Yhteyttä kavereihin pidetään lukuisin eri sovelluksin, verkossa pelataan kaverien kanssa tai keskustellaan sosiaalisessa mediassa vaikuttavista henkilöistä.

Kotiseutu kotoisuuden ja kuulumisen tunteena

Kotiseutukokemuksessa on kyse kotoisuuden ja tuttuuden tunteesta. Lasten puheessa oma koti, läheiset ihmiset ja kaverit luovat turvallisuuden tunteen, joka muodostaa hyvän lähtökohdan kestäväälle kotiseutukokemukselle.

Lasten ja nuorten puheessa korostuu myös jaetut kokemukset, jotka vahvistavat kuulumista yhteisöihin ja paikkoihin. Kotiseutusuhdetta rakennetaan peilaamalla omia ko-

kemuksia siihen, mitä muut ovat kokeneet ja mitä muut asioista ajattelevat.

Nuorimmat vastaajat ottavat kotiseutunsa ympäristöt pitkälti annettuina ja suhtautuvat myönteisesti asuinpaikkaansa tarjoamiin mahdollisuuksiin. Varttuneemmilla kokemusta sävyttää oman kotoisuuden piirin laajeneminen sekä lähiympäristön kriittisempi arviointi. Tämän vuoksi on tärkeää, että jo varhaisessa vaiheessa syntyy myönteisiä kotiseutukokemuksia. Tämä luo perustan paikkasuhteiden rakentumiselle ja toisaalta lisää todennäköisyyttä jäädä tai palata maaseutualueelle myöhemmässä elämänvaiheessa.

Tarkemmin lasten ja nuorten kotiseutukokemuksiin sekä hankkeen tulosten perusteella laadittuihin kotiseutuopetuksen kehittämisehdotuksiin voi tutustua hankkeen tulkintaosassa, joka julkaistaan Helsingin yliopiston Ruralia-instituutin julkaisusarjassa vuoden lopussa. Aineiston kuvaus on luettavissa osoitteessa: <https://helda.helsinki.fi/bitstream/handle/10138/331801/Raportteja210.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Juuret juniorille (Juju) -tutkimushankkeen on rahoittanut Maa- ja metsätalousministeriö Maatilatalouden kehittämisrahastosta.

Koetulla elämänlaadulla sekä ihmisten kuulumisen ja osallisuuden kokemuksilla on keskinäisyhteys. Monilla eri tutkimusaloilla onkin kiinnostuttu ihmisten paikkasuhteesta, kuulumisen kokemuksista sekä kotiseutusuhteen rakentumisesta.

The future of (Finnish) food

If we go back in time, the “Future of Food” concept began nearly 20 years ago, when genetically modified foods (GMOs) were introduced in the United States. Now, in 2021, the question of what and how we will be eating in the future is continuously evolving.

By 2028, we can expect to be tucking into foods we have never experienced before. Algae, synthetically grown meat, plant-based meat alternatives, edible insect burgers, and protein bars could well be on the global menu.

Knorr and Sodexo have recently published their Future 50 Foods list. Among the top future foods are mostly plant-based like cacti, alfalfa sprouts, yam bean roots and many others. The aim of the list is to help consumers find new ways of eating and introduce sustainable innovations in the Western diets. VTT (Technical Research Centre of Finland) has taken the idea of future food one step further. According to VTT researches, we will soon be eating food produced without fields or animals - as primary production will move for the great part into cell factories and vertical farms - and food manufacturing will be hyperlocal and personalized to meet consumers’ needs. Sustainability and human and animal well-being will also play a very important role in the future food system. VVT calls its vision for future food “Food economy 4.0”, as it is integrating the latest developments based on digital technologies in food production, manufacturing, transportation, commercialization and consumption.

As a matter of fact, it is quite predictable that the food evolution and the digitalization revolution will cover the entire food supply chain. For example, getting professional food guidance in making food choices will be more and more accessible. Stores will soon be expected to have doctors and nutritionists on site to help individuals make healthier food choices. New apps (like Volumes, an app which forces users

to slow down, eat mindfully, and reduce overeating) and companies like Gini (which uses DNA and various biometrics to help consumers track their diet in new ways) will be the new norm.

Digital food retailing (e.g. food-ordering apps, in-store AI-powered shopping assistants, smart shopping carts) and blended digital-physical in-store experiences will offer new shopping experiences.

So what is Finland doing in regard to food innovations and the promotion of future food systems?

Finland is a forerunner and leading testbed for sustainable food system innovations. The country is focusing on regenerative agriculture, vertical farming and biotechnical food production, capitalizing on water resources and new protein sources. The government is investing in research and promoting policies like Food 2030 - whose aim is to promote the population’s nutritional status and well-being through food - and the Food Research and Innovation Strategy for Finland 2021–2035 - which focuses on promoting resource efficiency, zero waste, healthy, safe, and sustainable diets, research and innovations in food.

The Finnish food industry is striving to become carbon neutral and slash greenhouse gas emissions by 75 per cent by 2030 under a sustainability roadmap introduced in 2020. Various companies across the industry have already taken action to, for example, increase the use of bioenergy, by-products and sustainable packaging, reduce waste, and optimise supply chain logistics.

For example, Arctic Blue Company, a company known especially for the award-winning Arctic Blue Gin, has launched the world’s first gin-based oat liqueur to tap into the rapidly growing market for dairy alternatives. Arctic Blue Oat is organic and, unlike traditional cream liqueurs, vegan friendly. So it is expected

to garner interest especially from eco-conscious consumers.

Solar Foods, a recently established Finnish start-up, has developed Solein, a nutritionally complete protein made from electricity and carbon dioxide in the air. 20 food products have been developed based on this protein. Solar Foods has received a 10 million-euro investment from The Finnish Climate Fund which be used to build and begin operations at a demonstrator facility by early 2023. The environmental benefits of Solein extend beyond a reduction in emissions, as the process being disconnected from agriculture and climate enables dramatic changes in land use, soil treatment and water usage - possibly making production possible even in space.

These are just 2 examples of the many initiatives currently running in the country. But are the concrete trade-offs related to the potential impacts of emerging technologies and growing digitalization in food? There are still a number of questions that - as a researcher in food entrepreneurship, innovation and sustainability - I find of pivotal importance.

How will elements such as traditions and simplicity survive in the face of the impact that technological innovation and scientific discoveries have (and will have) in the dietary context? Will access to quality and affordable food still be possible? Will there be a loss of the historic value of food? Will this wave of innovations further enhance a globalization of flavours and therefore a McDonaldization (a term coined by George Ritzer in 1993) of eating habits worldwide?

I think many of the answers to the above questions still lay in how science and governments will be able to scale up and regulate innovations and in consumers’ sensitivity and choices towards food. We will soon find out whether the “how” (values, culture) will prevail over the “what” (the products).

Logistiikan tutkimusta Epanet-verkostossa vuodesta 2003. Moni tuntee Petri Helon, vai tuntee? Tämän syvähaastattelurääkin jälkeen tiedämme miehestä jotakin lisää.

Petri Helo,
logistiikan
Epanet-professori,
Vaasan yliopisto

Kuka olet?

Tuotantotalouden opiskelija, opettaja ja tutkija - erityisalana logistiikka ja toimitusketjut eli se miten materiaalit ja tavarat virtaavat. Katson maailmaa monesti tietotekniikan näkökulmasta eli miten uudella teknologialla voidaan muuttaa logistiikan prosesseja. Vedän tutkimusryhmää ja vastaan myös tuotantotalouden ja tietojärjestelmätieteen KTK-koulutusohjelmasta Vaasan yliopistolla.

Aloitit Epanetissa keväällä 2003. Pitovoimaa tuntuu olevan, miksi?

Epanet on ollut hyvä paikka päästä lähelle yrityksiä ja olemaan mukana ratkaisemassa ongelmia, jotka ovat relevantteja juuri tässä ajassa ja paikassa. Työ on ollut mielenkiintoista.

Onko auto pelkkä kuljetusväline?

On. Mutta on se myös kone, joka muutti maailmaa (Womack et al. 1990 – The Machine That Changed the World). Autoteollisuus on ollut koko teollisen vallankumouksen aikana johtava toimija, jonka käytäntöjä on kopioitu kaikkialle toimitusketjujen ohjaamiseen alkaen Henry Fordin liukuhihnoista, Toyotan lean-valmistuksesta ja nyttemmin siirtymästä fossiilista polttoaineista sähköenergiaan. Autoteollisuutta kannattaa seurata, vaikka autot eivät muuten kiinnostaisikaan.

Mistä saat virtaa?

Parhaiten virtaa saa merkityksellisestä työstä ja uuden oppimisesta. Työni mahdollistaa seurata kehitystä näköalapaikalta, tavata mielenkiintoisia ihmisiä, tutustua erilaisiin innovaatioihin, eikä opiskelu lopu koskaan.

Jännin paikka tai tilanne, mihin olet työmatkallasi päätynt?

Taannoin Kiinassa oli järjestetty vierailu uudelle rakennettavalle teollisuusalueelle tai oikeastaan kokonaiseen uuteen kaupunkiin. Kaupunginjohtaja esitteli suunnitelmia ”ulkomaiselle asiantuntijalle” mukanaan TV-ryhmä. Paikasta toiseen liikuttiin kätevästi poliisistaattueissa.

Mikä on kotitaloutesi tärkein irtonainen esine?

Kynä ja paperi -yhdistelmä. Näillä voi kirjoittaa tai piirtää jonkun oman tai muiden ajatuksen muistiin.

Mitä 10-vuotias Petri Helo hämmästelisi nykyisen Petrin elämässä?

Varmaan sitä teknologian määrää, jota meillä on käytettävissä labroissa ja ihan jokapäiväisessä elämässäkin. Jospa olisin tästä kaikesta tiennyt niin olisipa tullut kova kiire vanheta.

Mikä on suhteesi saunomiseen? Entä pitääkö kiukaan olla Helo?

Olen puukiukaiden suosija, joten TylöHelon brändilähettilääksi minusta ei ole. Nimestäni johtuen joku tehdas Kaukoidästä lähestyi alkuvuonna minua ja koetti myydä kiuluja yms. saunatarvikkeita. Tätä toimeksiantoa en ottanut vastaan.

Ja lopuksi klassikko: Mihin kysymykseen olisit aina halunnut vastata? Kysy ja vastaa

你吃了嗎? 我吃了。

Hyvinvointi ja luovuus on monisäikeinen yhdistelmä

Seinäjoen yliopistokeskuksen ja ammatti-korkeakoulun yhteisien tutkimuksen painoalojen esittelyvuorossa on hyvinvointiin ja luovuuteen keskittynyt ryhmä, jonka lyhenne on lyhyesti Lyhyt. Mistä moinen nimi-innovaatio, ryhmän puheenjohtaja Jari Kolehmainen ja sihteeri Matti Mäki?

Käytämme ryhmästä sisäisessä viestinnässä nimeä Lyhyt-ryhmä. Lyhyt-ryhmän nimessä on sanat hyvinvointi ja luovuus. Yksinkertaisesti ajattelimme ryhmän nimeä pohtiessamme, että sen pitää olla lyhyt ja ytimekäs, joten päädyimme niistä sitten tuohon lyhyt-sanaan ja ryhdyimme nimittämään itseämme lyhyiksi. Se on vain jotenkin vakiintunut käyttöön. Kyse ei ole suoraan akronyymistä, mutta äänteellisesti ”Lyhyessä” ja ”hyvinvoinnissa ja luovuudessa” on jotain samaa. Vähän siis hämähä nimi kirkkaalle toiminnalle.

Ryhmänne on hyvin laaja-alainen. Esimerkiksi Tietoprovinsissa esittelitte lasten ja nuorten hyvinvointia sekä yritysten innovaatiokyvyn analyysityökalua. Viime vuonna julkaisitte yhdessä kirjan virtuaalisesta kotiseudusta. Kokouksenne taitavat olla melkoista ideoiden ilotulitusta?

Kyllä. Painoalamme on huomattavan moniaineinen, mutta olemme nähneet sen voimavarana. Olemme aika sääntölisesti kaikissa kokoontumisissamme käyneet läpi kaikkien ryhmän jäsenten kesken olevat hankkeet ja vaihtaneet niistä lyhyesti ajatuksia. Näin myös eri alojen ihmisten ajattelu aukeaa ja avartuu. Tällaisesta pohjasta yritämme synnyttää koko ajan myös uutta yhteistä ajattelua, mistä vaikkapa tuo virtuaalisen kotiseudun käsite on hyvä esimerkki. Ryhmässä on niin paljon erilaisella työtaustalla olevia henkilöitä, että kokoontumisissamme keskustelu väistämättä eriytyy ajoittain jollekin erikoisalalle. Tällöin yksinkertaisesti toteamme, että tätä voi kyseinen keskusteluporukka sitten jatkaa keskenään ja siirrymme seuraavaan aiheeseen.

Entä mitä seuraavaksi? Onko tiedossa jotakin uutta ja jännittävää?

Mahdollisia etenemissuuntia on tietysti paljon ja painoalamme asiantuntijoilla on koko ajan vireillä yhteisiä hankkeita ja muuta yhteistyötä. Yksi iso, mutta vasta aivan oraalla oleva teema on se, kuinka eteläpohjalainen korkeakouluyhteisö voisi tehdä uudenlaista yhteistyötä syntyvän Etelä-Pohjanmaan hyvinvointialueen kanssa. Yhteistyötä sosiaali-, terveys- ja hyvinvointialalla tehdään jo nyt paljon, mutta valtava hallinnollinen uudistus voi avata myös jotain ihan uusia polkuja. Olemme pohtineet esimerkiksi yhteistä tekemistä, jolla voisimme edistää eteläpohjalaisten lasten ja nuorten elinoloja. Tällaisen

hankkeen kehittäminen on vielä kesken. Lasten ja nuorten hyvinvointi on yksi painoalan keskeisistä teemoista, josta on kehkeytynyt useita hankkeita ja kehitysprosesseja.

Nyt teillä on vielä kohottavaksi lopuksi mahdollisuus kehua ryhmääne parilla virkkeellä. Miksi ryhmän kannattaa koontua?

Lyhyt-ryhmän toimintaan voivat osallistua alan asiantuntijat pituudesta riippumatta. Tärkeintä on, että ymmärrys kasvaa ja ajattelu avartuu. Joka kokoontumisessa kuulee uutta. Ei ole kokoontumista, jossa ei puhuttaisi historian todella pitkiä linjoista tai vaikkapa eritautien kansanterveydellisistä vaikutuksista.

Jari Kolehmainen, Sulevi Riukulehto ja Ari Haasio kertomassa Virtuaalinen kotiseutu -julkaisusta vuoden 2020 Tietoprovinsissa.

Harjoittelutärppejä kokemusasiantuntijoilta

Fiija Maunula Tampereen yliopistosta ja Miska Lahtinen Seinäjoen ammattikorkeakoulusta olivat harjoittelijoina Seinäjoen yliopistokeskuksella ja Etelä-Pohjanmaan korkeakouluyhdistyksellä kesällä

2021. He kertoivat työstään

jo lehtemme edellisessä numerossa, jonka teossa olivat mukana. Nyt kun aikaa harjoittelusta on kulu-
nut, kysytään heiltä vielä vinkkejä sekä harjoittelupaikan etsijöille että paikkojen tarjoajille.

**Mikä oli harjoittelusasi The Juttu, joka jäi
päällimmäisenä mieleesi?**

Fiija: Parasta oli uusiin ihmisiin tutustuminen, työelämätaitojen opettelu ja yleisesti uusien juttujen oppiminen. Harkkapaikka oli ensimmäinen ihan oman alan työ, jonka takia oli omien töiden lisäksi kiva päästä näkemään myös muiden työkavereiden hommia. Antaa vähän suuntaa sillekin, mitä tulevaisuudessa itseäkin kiinnostaisi tehdä! Etätöissäkin pääsi hyvin porukkaan ja oli tosi hyvät fiilikset siitä, miten harkkari otettiin työyhteisöön mukaan. Eli The Juttu mulla oli tosi kiva työyhteisö ja sen mukana kaiken uuden oppiminen uudessa ympäristössä.

Miska: Jos unohdetaan etätyö ja erikoisolosuhteet, pääsin tekemään töitä uudessa ympäristössä ja haastamaan itseäni uusilla alue-

valtauksilla, kuten graafinen suunnittelu, markkinointi tai jopa animaation tekeminen. The Juttu oli kuitenkin sama kuin Fiijalla: Kaikki työyhteisön jäsenet ja kuinka hyvin he ottivat vastaa kulttuurialan opiskelijan.

Minkä neuvon annat harjoittelupaikkaa etsivälle?

Fiija: Älä lannistu nopeasti! Monesti saat-
taa pitää rustailla monia eri hakemuksia ennen kuin tärppää. Itsekin harjoittelin hakemusten kirjoittelua jonkun aikaa, ennen kuin onnistui. Toinen hyvä neuvo on myös antaa hakemus välillä vaikka kaverille luettavaksi. Monesti toiselta silmäparilta

tulee hyviä neuvoja. Kannattaa myös olla avoin erilaisille harkkapaikoille, sillä kaikenlaisesta työkokemuksesta on varmasti hyötyä.

Miska: Voin omasta kokemuksesta kertoa, että kannattaa hakea ja etsiä harjoittelupaikkaa oman mukavuusalueen ja omien kuplien ulkopuolelta, koska vain silloin oikeaa oppimista voi tapahtua! Kannattaa aina tarttua tilaisuuteen ja ottaa aluevaltauksia omassa kasvussa ja kehityksessä.

Minkä neuvon annat harjoittelupaikan tarjoajalle?

Fiija: Avatkaa rohkeasti paikkoja harjoittelijoille eikä välttämättä kannata rajata hakuilmoituksessa alaa liian tarkasti. Parhaimpia osaajia voi löytyä yllättäviltäkin aloilta. Sen lisäksi hyvä neuvo voisi myös olla harjoittelupaikan markkinointi esimerkiksi Aarresaassa, sillä sitä kautta on opiskelijoita helpompi tavoittaa.

Miska: Tuo yllättävät alat on hyvä neuvo. Korkeakouluyhdistys ja yliopistokeskus olivat kai saaneet jostakin vinkkiä etsiä harjoittelijaa kulttuurialalta. Eli kannattaa miettiä, että harjoittelijaa voi etsiä vähän epätavallisetakin alalta. Toinen neuvo voisi olla se, että paikan tarjoaja tiedostaa eri koulutusalojen vahvuudet, jotta osaa mainostaa paikkaa oikein tai oikeille kohderyhmille. Esimerkiksi

itse kiinnostuin kyseisestä harjoittelusta ilmoituksessa mainittujen videoiden tekemisen takia, mutta pääsin tekemään ihanaa työtä graafisen suunnittelun parissa!

Kiitos Fiija ja Miska. Hyviä vinkkejä, joita kannattaa pitää mielessä nyt, kun ensi kesän harjoittelupaikkoja etsitään ja tarjotaan.

Tampereen yliopistolla oli Seinäjoella tietotekniikan koulutusta jo 1980 luvulla.

Uusi monialainen Tampereen yliopisto kytkee yhteen tekniikan, terveyden ja yhteiskunnan tutkimuksen ja koulutuksen. Yliopisto tekee kumppanien kanssa yhteistyötä, joka perustuu vahvuusalueille sekä uudenaikaisille tieteenalojen yhdistelmille ja niiden soveltamisosaamiselle. Strategiansa mukaisesti yliopisto toimii kiinteässä vuorovaikutuksessa ympäröivän yhteiskunnan eri toimijoiden kanssa. Nämä kaikki pyrkimykset ovat läsnä myös Seinäjoen toiminnoissa.

Monille voikin tulla yllätyksenä se, kuinka laaja-alaisesti Tampereen yliopisto Seinäjoella nykyään toimii. Keskeisimmät toiminnot ovat:

■ **Seinäjoen yliopistokeskuksen palvelusikkö (TAU)** edistää Seinäjoella sijaitsevien yliopistoyksikköjen yhteistyötä ja vuorovaikutusta huolehtimalla yhteistyöelinten ja -foorumien toiminnasta ja tukemalla uusien tutkimus-, koulutus- ja kehittäishankkeiden syntymistä.

Arkkitehti Eero Okkonen työssään.

■ **Avoimen yliopisto-opetuksen palvelu** huolehtii jatkuvan oppimisen yliopistolisten palvelujen saatavuudesta Seinäjoella sekä mm. sähköisen tenttipalvelun tarjoamisesta opiskelijoille.

■ **Lääketieteen ja terveysteknologian tiedekunnan** harjoittamalla lääkärikoulutuk-

Tampereen yliopisto Seinäjoella 40 vuotta: monipuolista osaamista

Tampereen yliopisto aloitti toimintansa Seinäjoella vuonna 1981, eli noin 40 vuotta sitten. Lähtökohtana oli täydennyskoulutus ja avoin korkeakouluopetus. Sitten Tampereen yliopiston toiminta Seinäjoella on laajentunut ja monipuolistunut merkittävästi.

sella on merkittävä rooli erityisesti osana Seinäjoen keskussairaalan ja sopimuksen mukaisten opetusterveyskeskusten toimintaa. Iso merkitys on myös verrattain laajalla, monialaisella lääketieteellisellä tutkimustoiminnalla.

- **Johtamisen ja talouden tiedekunta** tukee Etelä-Pohjanmaan kehitystä tutkimalla ja kehittämällä mm. osaamisperustaisen alue- ja kaupunkikehittämisen sisältöjä ja prosesseja.
- **Tekniikan ja luonnontieteiden tiedekunta** edistää tutkimuksen ja koulutuksen avulla digitalisaation hyödyntämistä teollisuudessa ja palveluissa.
- **Rakennetun ympäristön tiedekunta** kehittää ekologisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti kestäviä rakentamisen, arkkitehtuurin ja yhdyskuntasuunnittelun ratkaisuja Seinäjoella ja Etelä-Pohjanmaalla.
- **Yhteiskuntatieteiden tiedekunta** lisää tutkimuksen ja koulutuksen avulla erityisesti hyvinvointipalveluiden tuottamiseen liittyvää osaamista. Työssä painotetaan mm. lasten- ja perheiden hyvinvointia sekä sosiaalipalvelujen vaikuttavuutta.
- **Informaatioteknologian ja viestinnän tiedekunta** on aloittanut tietotekniikan kurssien tarjoamisen syksyllä yhteistyössä FI-Tech-verkostoyliopiston kanssa. Tietotekniikan koulutusta on tarkoitus laajentaa ripeällä aikataululla.

Näiden toimintojen lisäksi ei pidä unohtaa yliopiston tukipalvelutoimintojen merkitystä. Esimerkiksi tietohallinnon merkitys kasvaa TKI- ja koulutustoiminnan digitaalisten muotojen ja -ympäristöjen kehittyessä ja laajentuessa. Tältä perustalta on hyvä jatkaa.

Laboratoriolääketieteen professori Onni Niemelä tutkimusryhmineen.

Nykyisessä työelämässä pysyvää tuntuu olevan vain jatkuva muutos. Muutokset edellyttävät meiltä paitsi sopeutumiskykyä myös joustavaa asennetta ja valmiutta jatkuvaan oppimiseen. Työelämässä on tärkeää kehittää omaa osaamistaan koko ajan, mutta erityisen tärkeään asemaan jatkuva oppiminen nousee silloin, kun henkilö on työmarkkinoiden ulkopuolella. Kuinka jatkuvan oppimisen toimijat parhaiten tukevat työllistymistä ja millainen moniammatillinen verkosto tukee parhaiten yksilöitä työllistymisen haasteissa?

Koulutusvalmentaja Teija Pitkäkangas (Epky), koordinaattori Sanna Valkosalo (SeAMK) ja asiantuntija Mari Kekola (UCS) edistävät alueella jatkuvan oppimisen palveluja ja tekevät tiivistä yhteistyötä yli oppilaitosrajojen.

Jatkuvan oppimisen hankkeet etenevät asiakas edellä

Uudella osaamisella ura urkenee

OK työmarkkinoilla (Osaamistarpeesta kilpailuvaliksi työmarkkinoilla, moniammatillisesta ohjauspalvelusta koordinaatit urasuunnitteluun) -hankkeessa vastataan edellä esitettyihin haasteisiin. OK työmarkkinoilla hanketta koordinoi Vaasan yliopisto ja hanketta toteuttavat Seinäjoen ammattikorkeakoulu, Kokkolan yliopistokeskus Chydenius ja Seinäjoen yliopistokeskus. Hanke on Opetus- ja kulttuuriministeriön rahoittama.

Päätaavoitteena on kehittää moniammatillisena yhteistyönä ohjaus- ja koulutusprosessi, joka alkaa osaamiskartoituksella ja tähtää työllistymiseen. Osaamiskartoituksen pohjalta luodaan yksilöllinen kehityssuunnitelma, jossa huomioidaan osaamisen tunnistamisen lisäksi uraohjaus sekä työllistymistä tukeva koulutus. Osaamistarvekartoituksen tarkoituksena on herättää asiakasta huomaamaan oma osaaminen ja sanoittamaan sitä. Erityisesti asiantuntijatehtäviin haettaessa oman osaamisen sanoittaminen ja tunnistaminen nousee avainasemaan. Samoin on myös tärkeää tunnistaa puutteet omassa osaamisessa.

Ohjaus- ja koulutusprosessin kehittäminen on edennyt hankkeen aikana paitsi yhteisellä suunnittelutyöllä myös käytännön toimenpiteillä. Yhteinen ohjaus- ja koulutusprosessi vaatii tiivistä yhteistyötä eri toimijoiden kesken. Hankkeessa vahvistetaan alueellista yhteistyötä mm. kuntakokeilujen, alueen muiden oppilaitosten, ELY-keskusten ja TE-palveluiden kanssa.

Kuntakokeilun koulutusvalmentaja korkeakoulutukseen hakeutumisen tukena

Jatkuvan oppimisen ja osaamisen kehittäminen koulutuspoluttamisella Seinäjoen ja Ilmajoen työllisyyden kuntakokeilussa -hankkeessa, on vuoden ajan tiiviillä ja valmennuksellisella otteella koulutuspolutettu asiakkaita kohti työllistymistä tukevia korkeakouluopintoja. Valmennukseen on ottanut osaa reilut 100

Jatkuvan oppimisen viisikko järjesti loka-kuussa bussikiertueen lukiolle. Bussissa oli mahdollisuus saada tietoa koulutusmahdollisuuksista.

asiakasta- pääosin kuntakokeilun omavalmentajien kautta ohjautuneena.

Asiakkaiden tarpeet ovat olleet hyvin moninaisia. Pelkkä opintojen tavoitteiden selkiyttäminen ei useinkaan riitä. Tukea on tarvittu sopivien opintojen etsimiseen ja niiden aloittamiseen, ilmoittautumiseen sekä pääsykovalmentautumiseen. Kuntakokeilun tarjoama digineuvontapalvelu on ollut korvaamaton. Tärkeä yhteistyötaho on ollut myös Seinäjoen kaupungin kirjasto, jonka tiloissa on järjestetty Opintopiiriä ja koulutus- ja uravalmennusta.

Asiakkaiden näkökulmasta avoimen väylät, polkuopinnot, osaamiskokonaisuudet, sekä erilaiset opintopaketit ovat olleet erittäin pidettyjä. Ne ovat joustavia ja niiden avulla on mahdollista kokeilla alan soveltuvuutta.

Jatkuvalla oppimisella viitataan erityisesti työuran aikana tapahtuvaan uuden tiedon omaksumiseen ja uusien taitojen oppimiseen.

Asiakkailla on usein ensisijaisena toiveena se, että opinnoilla olisi työllistävä vaikutus. Lisäksi suuri osa asiakkaista haluaa opiskella omalla paikkakunnalla, ja he valitsevatkin opintonsa usein Etelä-Pohjanmaan alueen koulutustarjonnasta.

Koulutusvalmentajan näkökulmasta tärkeintä on luoda työllistymismahdollisuuksia parantavia yksilöllisiä opintopolkuja, jotka edistävät omaa ammatillista kehittymistä ja tukevat henkilön urakehitystä ja ammatillista identiteettiä.

Tähän tarvitaan koulutuksen järjestäjiltä halua nähdä ja löytää ratkaisuja myös rakenteiden yli sekä tarjoamaan asiakaslähtöisiä ratkaisuja. Emme saa fokuksitua vain aloihin, joissa nähdään olevan pulaa osaajista, vaan meidän tulisi keskittyä myös pohtimaan millainen tarve alueemme osaajilla on kouluttamiselle.

Jatkuvan oppimisen viisikko

Merkittävä saavutus ja esimerkki onnistuneesta verkostoyhteistyöstä sekä alueen jatkuvan oppimisen hankkeiden yhteistyöstä on oppilaitosyhteistyöverkosto ”Jatkuvan oppimisen viisikko”. Viisikko koostuu kuntakokeilun asiakkaita palvelevista Opetus ja kulttuuriministeriön jatkuvan oppimisen hankkeista eri koulutusasteilta. Viisikon yhteistyö on vaikuttanut positiivisesti siihen, että jatkuvan oppimisen hankkeiden toimenpiteitä on voitu viedä onnistuneesti eteenpäin.

Jatkuvan oppimisen viisikossa ovat mukana Etelä-Pohjanmaan korkeakoulu-yhdistys (Etelä-Pohjanmaan kesäyliopisto), Etelä-Pohjanmaan Opisto, Sedu, SeAMK, Seinäjoen kansalaisopisto ja Seinäjoen yliopistokeskus.

Lue lisää:

OK työmarkkinoilla -hanke:

<https://www.uwasa.fi/fi/tutkimus/hankkeet/ok-tyomarkkinoilla>

Jatkuvan oppimisen viisikko:

<https://www.jatkuvanoppimisenviisikko.fi/>

Sosiaalityön maisteriohjelma mahdollistaa joustavan ja työelämäläheisen opiskelun

Vastuuopettajan tervehdykseni teille Tampereen yliopiston Seinäjoella toteuttaman sosiaalityön maisteriohjelman tiimoilta!

Syksyllä 2021 käynnistyneeseen maisteriohjelmaan valittiin 16 opiskelijaa, yhteensä 68 ensisijaisen hakijan joukosta. Tiukan valintaseulan läpäisseet opiskelijamme ovat tavoitteellisia, hyvin motivoituneita ja aktiivisia. Sosiaalityön maisteriopintojen suorittamisen tavoiteaika on kaksi lukuvuotta, ja valmistuttuaan opiskelijoistamme tulee päteviä sosiaalityöntekijöitä. Opiskelijoista 70 % asuu Pohjanmaan maakunnissa, joten he tulevat omalta osaltaan vastaamaan alueelliseen pätevien sosiaalityöntekijöiden työvoimapulaan. On lisäarvo, että opiskelijoita on muualtakin Suomesta, sillä näin saamme laaja-alaisemman näkökulman sosiaalityön asiakkaiden haasteista eri puolilta maata.

Suurin osa sosiaalityön maisteriopetuksesta toteutetaan yhdessä Tampereen, Seinäjoen ja Porin kampusten kesken. Samalla korona-aika on vienyt paljon opetusta kokonaan verkkoon. Opintoja suunniteltaessa on huomioitu opiskelijoiden työskentely jo valmiiksi sosiaalialalla, jolloin opintojen suoritustavan voi monipuolisesti valita kirjatentin, esseen, lukupiirin tai seminaariin välillä.

Seinäjoen maisteriopiskelijoille on rakennettu myös kaksi uudenlaista, työelämälähtöistä kurssia. Kurssin ”Vertais- ja työelämäohjaus läpi maisteriohjelman” tarkoitus on, että opiskelija saa valmiudet ja samalla taidot siirtyä sosiaalityön erilaisiin tehtäviin ja niihin liittyvien vaikeiden tilanteiden hoitamiseen. Kurssin ”Työhyvinvoinnin ja työssä jaksamisen tukeminen” tavoitteena on yhdistää käytännön sosiaalityötä tekevien näkemyksiä työhyvinvointiin vaikuttavista tekijöistä teorian tietoon. Opintojaksot ovat koulutusohjelmassa uudentyypisiä avauksia, joissa jaksamisen tukemiseksi ja ne edistävät ohjelman työelämäyhteyksiä.

Yhteistyö alueen työelämän kanssa on käynnistynyt hyvin. Etelä-Pohjanmaan alueen sosiaalityön toimijat ovat tarjonneet harjoittelupaikkoja ja viransijaisuuksia sekä mahdollisia graduaiheita aineistonkeruumahdollisuuksineen. Opiskelijat ovat kertoneet saaneensa opinnoista jo nyt monenlaista hyötyä. Sisällöt tuovat uutta näkökulmaa vaikeisiin asiakastilanteisiin tai auttavat omissa urapohdintoissa. Sosiaalityöntekijäksi pätevöitymisen myötä ohjelman opiskelijoilla on hyvät mahdollisuudet uralla etenemiseen.

Toki opiskelijoiden elämäntilanteet ovat erilaisia opintojen suorittamiseen. Siinä, missä yksi on voinut pyhittää kokonaisen vuoden opiskelulle, toinen voi tehdä opintoja töiden ja perheen ruuhkavuosien parissa. Tärkeää

on rytmittää opiskelu omaan arkeen ja tässä opiskelijoistamme on jo tullut mestareita. Arjen tukijoukot ovat tässä kaikessa korvaamaton apu.

Säännölliset opettajatutortapaamiset opiskelijoiden kanssa ovat olleet hyvä keino vaihtaa informaatiota ja ajankohtaisia kuulumisia. Lisäksi opettajana on ollut kiva huomata, miten Seinäjoen maisteriohjelmaan valitut opiskelijat ovat verkostoituneet keskenään. Korona-aika on mullistanut yliopisto-opetusta, mutta samalla se on muuttanut sosiaalityön, kuten muunkin työelämän tekemistä.

Aika näyttää millaisilta nämä molemmat näyttävät muutaman vuoden kuluttua, kun ohjelman opiskelijat astuvat työelämään pätevinä sosiaalityöntekijöinä.

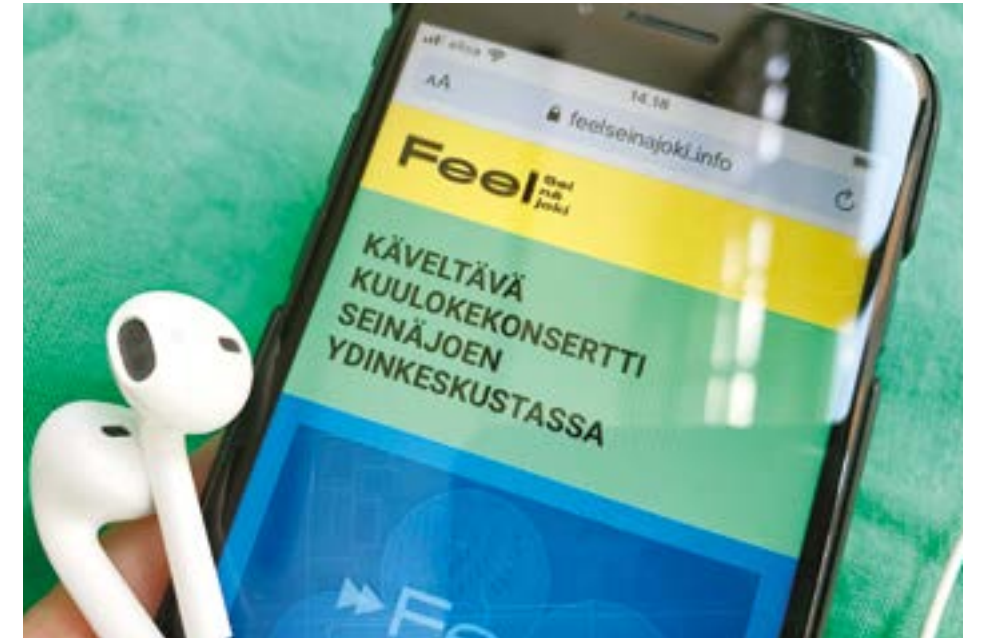
Etelä-Pohjanmaalta kotoisin olevat siskokset Heli ja Mervi aloittivan samaan aikaan sosiaalityön maisteriopintoissa Seinäjoen yliopistokeskuksessa.

Taideyliopiston Sibelius-Akatemian Seinäjoen yksikkö 30 vuotta

Koronan tuomat rajoitukset toivat omat haasteensa Sibelius-Akatemian Seinäjoen yksikön 30-vuotisen taipaleen juhlistamiselle. Perinteisen juhlakonsertin sijaan syntyi *Feel Seinäjoki*, joka on paikkasidonnainen äänite-os Seinäjoen ydinkeskustassa. Sen kokeminen on sidottu paikkaan mutta ei aikaan.

Eteläpohjalaiset äänen ja musiikin ammattilaiset ovat luoneet jokaisen yksittäisen teoksen sointipaikkansa inspiroimana. Reitin varrelle ääniteoksia ovat tehneet; teatteritaiteilija Natalil Lintala, haitaristi-laulaja Jonna Pirttijoki, trumpetisti Jaakko Salminen ja lyömäsoittaja Teemu Vuorela. Taustalla soi Mikko Haapojan luoma keskustan kuulokuvaa laajentava äänimaisema, joka on teos jo itsessään. Sami Silén on äänittänyt ja miksanut äänimaisemakävelyn musiikin ja spoken word -osuudet.

Feel Seinäjoki muuntuu kuulijan liikkueksa. Äänimaisemakävely on jokaisella kerralla erilainen, koska äänen lisäksi havaitsemme ja huomioimme myös ympäristöämme. Näin kokemus äänimaisemasta muuttuu esimerkiksi vuorokauden-, vuodenaikojen ja säätilojen myötä. Kokonaisuus ei ole ker-

takäyttöinen vaan alati muuttuva ja eri tavoin koettava.

Feel Seinäjoki äänimaisemakävely löytyy osoitteesta: www.feelseinajoki.info. Se on parhaiten koettavissa paikan päällä matkapuhe-

limesta kuulokkeiden kautta, mutta teoksen voi kuunnella myös etänä. Kuulokekonsertti on kuunneltavissa vuoden 2022 toukokuuhun saakka. Äänimaisemaa on tuotettu Seinäjoen yliopistokeskuksen tuella.

Teksti Jenni Latva TAKOOKO -HANKE

Koronapandemia vaikutti eteläpohjalaisiin ammattitaiteilijoihin

Taideyliopiston Sibelius-Akatemian Seinäjoen yksikkö selvitti kyselytutkimuksella koronapandemian vaikutuksia alueella asuvien ja työskentelevien taiteilijoiden työtilanteeseen, toimeentuloon ja hyvinvointiin. Kysely toteutettiin maaliskuussa 2021, ja siihen saatiin 30 vastausta. Kyselyn lisäksi eri taiteenalojen ammattilaisille tehtiin yksilöhaastatteluja.

”Koronapandemian aiheuttama taidealan kriisi huokuu kyselyn vastauksista kautta linjan”

toteaa kyselyn laatinut musiikin maisteri *Maija Pokela* ja jatkaa: ”Suurin osa vastaajista koki hyvinvointinsa heikentyneen koronapandemiasta johtuen, ja tulonmenetykset ovat olleet tuntuvia kaikilla taiteenaloilla.”

Suurinta osaa kyselyyn vastanneista taiteilijoista uuvuttaa alan korostunut epävarmuus ja taiteilijan työn kuvan pirstaleisuus. Korona-ajan rajoitukset ovat estäneet normaalia työntekoa esimerkiksi lähikontakteja sisältävän työn to-

teuttamisessa, ja tämä on vaatinut muutoksia taiteilijoiden työnkuvaan. Haastattelujen pohjalta kävi ilmi, että taiteilijoilla on usein valtavan laaja työnkuva,

Kyselyn tuloksia tullaan jatkossa hyödyntämään Seinäjoen yksikön koulutustarjonnan suunnittelussa sekä taiteellisen toiminnan teemoissa. Taideammattilaiset koronan kourissa (Takooko) -hanke on Seinäjoen yliopistokeskuksen rahoittama. Kyselyn raportin voi ladata osoitteesta <https://bit.ly/309QyTt>

Pirjon Pakarin toimitusjohtaja Hannu Malmivaara esittelee yrityksen Seinäjoen leipomoa. Kuvassa vasemmalta Noora Kauppila, Hannu Malmivaara, Antti Hintsa, Maarit Halonen, Tero Hytönen ja Teemu Lehmusrusu.

Alavuden Öljynpuristamolla toimitusjohtaja Hanna Yli-Kuhan johdolla tutustuttiin yrityksen toimintaan. Sangossa olleita rypsinsemeniä päästiin myös maistamaan. Kuvassa vasemalla taiteilija Teemu Lehmusrusu.

Etelä-Pohjanmaan Osuuskaupan hotellipäällikkö Merja Kivioja esitteli taiteilijoille Hotelli Vaakunan tiloja. Kuvassa vasemmalta Merja Kivioja, Tero Hytönen, Noora Kauppila, Maarit Halonen ja Teemu Lehmusrusu.

Taiteellinen asiantuntijuus on tulevaisuuden kilpailukykyä

Taiteen ja luovuuden keinoin yritystoiminnan haasteisiin voidaan löytää kokonaan uusia näkökulmia ja tapoja ajatella. Taide auttaa katsomaan ja näkemään toisin. Uudet ja tuoreet kehittämiskeinot vahvistavat yritysten kilpailukykyä, kykyä uusiutua ja luoda uusia liiketoiminnan muotoja. Tämä ajattelu ei ole uutta, mutta se etsii vielä omaa jalansijaansa elinkeinoelämässä.

Tämänkaltaisesta yhteistyöstä tarvitaan kuitenkin vielä kokemusta sekä taiteilija- että yrityskentällä. Etelä-Pohjanmaan alueella haetaankin nyt esimerkkejä luovan ajattelun ja taiteellisen asiantuntijuuden hyödyntämisestä yritysten haasteiden ratkaisemisessa. Tarkoituksena ei ole vain tuoda taidetta uuteen vuorovaikutukseen vaan antaa myös elinkeinoelämälle avaimia uusiin löytöihin.

Taideyliopiston ja Turun yliopiston yhteishankkeen taiteilija-yritys-yhteistyöpilotointivaiheeseen lähti mukaan kolme ennakkoluulotonta eteläpohjalaista ruokaketjuun kytköksissä olevaa yritystä. Alavuden Öljynpuristamo, Etelä-Pohjanmaan Osuuskaupan hotelli- ja ravintolapalvelut ja Pirjon Pakari haarukoivat kukin kolme haastetta, jotka annettiin kuuden taiteilijan ratkaistavaksi.

Lisäksi mukaan valitut avarakatseiset taiteilijat-kehittäjät Maarit Halonen, Antti Hintsa, Tero Hytönen, Noora Kauppila, Teemu Lehmusrusu ja Henna Mantere lähtivät ratkomaan yritysten haasteita taiteellisen asiantuntijuutensa avulla. Sekä yritykset ja taiteilijat osoittivat alusta asti mielenkiintoa ja tervettä uteliaisuutta hankkeen tarjoamaan prosessia kohtaan.

Taiteilijat löysivät ratkaisuissaan uusia tulokulmia, näkemyksellisiä ajatuksia sekä toimenpiteitä haasteiden ratkomiseksi, joita yritykset eivät olisi itse osanneet etsiä. Lopputuloksena ei ollut taidetta vaan taiteilijoiden oman asiantuntemuksen ja luovuuden kautta syntyneitä ratkaisuehdotuksia esitettuihin haasteisiin.

Sekä yritykset että taiteilijat olivat hyvin avoimia ja osoittivat alusta asti syvää mielenkiintoa hankkeen tarjoamaan prosessia kohtaan. Halukkuutta tämänkaltaiseen yhteistyöhön on selvästi sekä yritys- että taidekentällä, mutta kysyntä ja tarjonta eivät kohtaa. Yritykset eivät välttämättä tiedä tämänkaltaisesta yhteistyön mahdollisuudesta eivätkä osaa sitä etsiä. Taiteilijoiden on puolestaan vaikea markkinoida omaa asiantuntijuuttaan elinkeinoelämän tarpeisiin.

Hankkeen toimien myötä on kartutettu arvokasta kokemusta taiteellisen asiantuntijuuden ja taiteellisen menetelmien hyödyntämisestä elinkeinoelämässä. Kun kaksi hyvin erilaista alaa kohtaa, tuloksena on hienoja oivalluksia, heräämisiä ja uusia yhteistyömahdollisuuksia.

TYVI – Taiteen ja yritystoiminnan välinen yhteistyö uuden liiketoiminnan mahdollistajana -hanke on Taideyliopiston ja Turun yliopiston EAKR-rahoitteinen hanke. Osarahoittajina hankkeessa ovat Seinäjoen kaupunki ja Seinäjoen yliopistokeskus. Lue lisää hankkeesta ja sen toteuttamista toimenpiteistä www.uniarts.fi/tyvi

Tilauuskoulutuksilla räätälöityjä koulutuskokonaisuuksia yritysten ja organisaatioiden tarpeisiin

Vuonna 2021 Etelä-Pohjanmaan kesäyliopisto toteutti yhteistyössä Etelä-Pohjanmaan sairaanhoitopiirin kanssa Viranomaisvalvonnan ja ohjauksen erityisosaja-koulutuksen. Haastattelussa asiantuntija Tiina Paganus kertoo kokemuksistaan tilauuskoulutuksen toteutuksesta.

Mistä lähtökohdista ja tarpeista valitsitte tilauuskoulutuksen olemassa olevien koulutusten/koulutuspakettien sijaan?

Etelä-Pohjanmaan sote-rakenneuudistushanke (2020–2021) on osa kansallista sote-rakenneuudistushanketta. Hankkeen yhtenä tavoitteena on valvontaosaamisen lisääminen kouluttamalla henkilöstöä aiheesta.

Etelä-Pohjanmaan kesäyliopisto oli järjestänyt vuonna 2020 saman koulutuksen. Ajattelin, että Etelä-Pohjanmaan kesäyliopisto omaa vahvan osaamisen valvonnan koulutuskokonaisuuden järjestämisestä ja olisi hyvä kumppani hankkeen tarpeisiin vastaavan koulutuksen järjestämisessä.

Kuinka yhteistyö sujui Etelä-Pohjanmaan kesäyliopiston kanssa ja millaiset kokemukset tilauuskoulutuksen suunnittelusta ja lopullisesta koulutussisällöstä jäivät?

Yhteistyö Etelä-Pohjanmaan kesäyliopiston kanssa oli sujuvaa. Toiveemme sisällön osalta otettiin hyvin huomioon ja koulutussisällöissä huomioitiin sote-integraation mukaisesti sosiaali- ja terveyspalvelujen valvonta. Näiden pohjalta muodostui hyvä ja suosittu koulutuskokonaisuus, joka vastasi sote-rakenneuudistushankkeen tavoitteisiin ja Etelä-Pohjanmaan hyvinvointialueen tarpeisiin.

Teille räätälöity koulutus toteutettiin vuoden 2021 alussa. Kuinka hyödylliseksi koulutus koettiin alan toimijoiden keskuudessa ja oliko koulutuksesta hyötyä valvon-

ta-asioiden kehittämisen osalta maakunnassa?

Koulutus herätti paljon odotuksia. Koulutuksen toivottiin vahvistavan tietopohjaa laadukkaaseen valvonnan toteuttamisesta ja valvonnan menetelmistä sekä toivottiin käytännön työkaluja arjen työhön ja valvontatehtäviin. Koulutus edisti yhtenäisempien valvontakäytäntöjen muodostumista alueella ja antoi eväitä palveluntuottajien omavalvonnan tukemiseen ja omavalvontaosaamisen vahvistamiseen.

Voidaan todeta, että koulutuskokonaisuus oli hyvä, laaja ja laadukas kokonaisuus. Koulutus oli hyödyllinen valvonnan kehittämisessä ja yhteensovittamisessa tulevalle hyvinvointialueella.

Voitteko suositella tilauuskoulutuspalvelua muille organisaatiolle tai yrityksille?

Voin ehdottomasti suositella. Tilauuskoulutuksen merkittävänä etuna on, että tilaajalle on mahdollista räätälöidä ja rakentaa juuri sellainen koulutuskokonaisuus, joka vastaa organisaation tai yrityksen tarpeisiin.

Etelä-Pohjanmaan kesäyliopistolla toteutamme asiakkaiden koulutustarpeita räätä-

löiden. Suunnittelemme koulutuksen yhdessä asiakkaan ja kouluttajien kanssa, asiakkaan tarpeita ja toiveita kuunnellen. Kysy lisää Etelä-Pohjanmaan kesäyliopisto, koulutussuunnittelija Marja Kiikka, p. 050 431 7073, marja.kiikka@epky.fi.

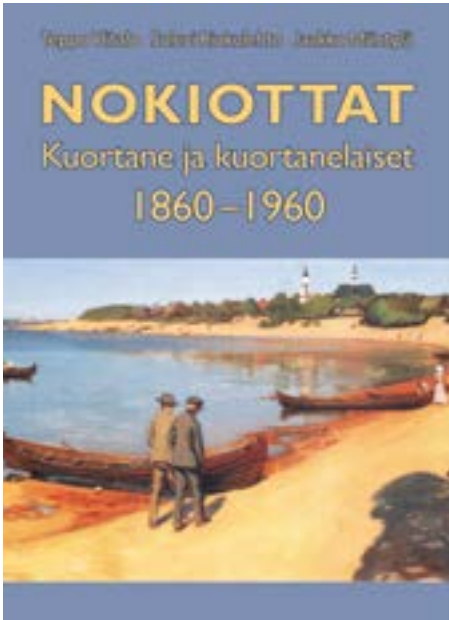
Tiina Paganus
Asiantuntija, Valvontakäytäntöiden yhtenäistäminen Etelä-Pohjanmaan sote-rakenneuudistushanke

Uusi pitäjänhistoria jälleen uunissa

Noin vuosikymmenen ajan Alueiden, ajan ja kulttuurin tutkimusryhmä on toteuttanut alueisiin liittyviä historiankirjoitushankkeita tilaustöinä. Mittavimpia ovat olleet kolme pitäjänhistoriaa: 2020 valmistui Ilmajoki, vuonna 2021 viimeisteltiin Kuortane, ja Seinäjoen kaupunkiaikaa käsittelevän teoksen tavoiteaika on ensi keväänä. Varsinkin korona-aikana pitäjänhistorioita on kirjoitettu kiivaasti.

Miksi pitäjänhistorioita tehdään?
On tärkeää, että aluemuodostelmia tutkitaan monipuolisesti. Kunnat ja kuntalaiset tarvitsevat kattavia yleisesityksiä. Kunnilla on periaatteessa velvoitekin itseään koskevan tiedon tuottamiseen.

Entä yliopiston näkökulma: kannattaako tilaushistorioiden tekeminen?
Ei näitä rahallisen tuoton vuoksi tehdä. Ruralia-instituutissa tilaushankkeillakin on aina jokin yhteys tutkimusryhmän omiin tavoitteisiin. Esimerkiksi Seinäjoella haluttiin

Kuortaneen historia, Nokiottat, on Ruralia-instituutin tuorein pitäjänhistoria.

tutkia maaseudun ympäröimän keskuksen ainutlaatuista kasvua. Kuortane on tyystin toisenlainen tapaus: pieni ja itsellinen kunta isompien puristuksissa. Selviytymistarina.

Ovatko tilaustyöt keveitä välipaloja akateemisen tutkimuksen ohessa?
Päinvastoin: pitäjänhistoriat ovat pitkiä ja vaativia töitä. Niissä tarvitaan kovaa erityisosaamista ja lujaa projektinhallintaa. Tiede-maailmassa ne eivät saa lähellekään ansaitsemaansa arvostusta.

Jatkuuko aluehistorian tilaustutkimus Ruralia-instituutissa?
Luultavasti tilaushistorioita tullaan jatkossakin tekemään, mutta uskon, että lähivuosina niiden paino tutkimusryhmäni ohjelmassa tulee olemaan pienempi. Pandemian aikanahan historiahankkeet työllistivät noin puolet ryhmän tutkijoista. Koko ajan on työskennelty myös monien muiden tutkimuskysymysten parissa. Kokemuksellisuus, historiatietoisuus ja kotiseutu ovat teemoja, joissa luomme teoriaa, kehitämme tutkimusmenetelmiä ja työ-tämme kansainvälisiä julkaisuja. Luonnonvarojen käytön historia on nouseva tema. Avoimin mielin kuuntelemme myös kentältä tulevia ehdotuksia. Jalostetaan ne yhdessä kiinnostaviksi hankkeiksi.

Puheenvuoroja tutkimuksesta

Oletko huomannut, että ensin Ilkassa ja sitten Ilkka-Pohjalaisessa on ollut syksystä 2019 läh-tien joka viikko tutkijan tai muun korkea-koulumaailmassa työskentelevän ihmisen puheenvuoro? Yhteistä niille on, että kirjoit-tajien työ liittyy jotenkin Epanet-verkostoon tai Seinäjoen yliopistokeskukseen. Aiheet ovat vaihdelleet esimerkiksi kehitysvammai-sen ikäkäsityksestä metsänhoitoon ja uusista proteiinilähteistä yritysten innovaatiokykyyn. Lehden lisäksi puheenvuorot julkaistaan myös Epkytellen-blogissa osoitteessa <https://epkyblog.wordpress.com/>.

Ruralia institute has hosted 38 researchers over the past decade from all around the globe: Russia, Canada, New Zealand, Brazil, and Europe. You can only imagine how many different languages we have heard in the office! But how come we have had so many people from abroad ending up living temporally in Seinäjoki?

Where are all the people? A decade behind with international researchers in Seinäjoki

In Ruralia, we have a Visiting Scholars Program that offers experienced scholars in the field of rural studies an opportunity to spend 1-2 months with a multidisciplinary team of researchers and to contribute to the knowledge base of the Ruralia Institute.

The reasons behind the scholars' decisions to apply for the program vary. However, one common factor among them was to broaden their views on rural topics. Many of them wanted to find fresh point of views to critically assess or reconstruct their own research agenda.

Besides, Finland is also an exciting place to visit and especially in the past years, visitors want to know the secrets behind the lifestyle of the world's happiest country. How people that live half of their life in darkness manage to do that?

The program is an ideal platform for mutual learning and knowledge sharing. We, people at Ruralia, also get fresh ideas through sharing experiences and practices. Collaboration between visiting research fellows and staff of

Ruralia is expected to lead to the preparation and execution of joint activities such as publi-cations and research projects.

This can be truly inspiring to find new angles and units of comparison for conducting a comparative research and finding partners for common projects. One of visiting research fellow noted in Ruralia blog, that *"Finnish and Estonian rural areas have had different develop-ment paths and are in many ways different – in demographic structures, sizes of municipalities, distances from the capital etc. Yet, they are entangled in many ways in the same problems and issues, even if from varied prisms."* (Raili Naugin, 11.12.2020, Ruralia blog)

Even though visiting fellows are highly oriented with rural research and rural aspects, some details of Finnish society and culture can be a bit overwhelming to them. Last month a researcher from Poland was a bit confused where have all the people gone - because he felt that the city center of Seinäjoki was so empty on a Thursday night.

For a local, it was a very normal evening with surprisingly a lot of people strolling around on the streets of downtown. Also, small children walking to schools without an adult accom-panied was something exotic to many of our visitors.

It clearly gives a signal of the general safety level of Finland - and perhaps one of the key factors to explain our status as the happiest country in the world.

Do you want to learn more about our Visiting Scholar Program? Please visit <https://www2.helsinki.fi/en/ruralia-institute/research/visiting-scholars> and see how to apply and circulate the call to your friends as well!

References:
Raili Nugin, Tallinn University, Estonia, Ruralia Blog, 11.02.2020. Retrieved from <https://blogs.helsinki.fi/hy-ruralia/2020/02/11/raili-nugin-tallinn-university-estonia/>

#MinäEnTutki

Millaista työtä tutkiminen on? Aivan tavallista, arkista puurtamista, johon liittyy sekä uuden luomista että puuduttavien rutiinien pyörittämistä. Ja kuten kaikilla aloilla, myös tutkimuksella on omat sääntönsä ja ohjeensa. Tutkijan ammattitaitoa on niiden hallinta. Tieteelliseen tutkimukseen kuuluu järjestelmällisyys sekä menetelmien ja tulosten altistaminen tiedeyhteisön arvioitavaksi. Mikä tahansa selvittäminen tai kyseleminen ei ole tutkimusta, vaikka some-kanavia seurata siltä joskus tuntuukin.

Mielipiteet ovat yleensä hyvin vahvoja, selkeitä ja suureen ääneen lausuttuja. ”Minä olen tutkinut asiaa” ei tee tiedosta vielä tiedettä. Tutkimus perustuu kriittiseen ajatteluun. Tutkittu tieto sisältää aina epäilyksen. Menetelmät kehittyvät, ymmärrys kasvaa. Tieto kertyy. Ja muuttuu. Siksi tutkijan puheenvuoro saattaa joskus kuulostaa varovaiselta: Tällä hetkellä tiedetään näin.

Syksystä 2021 lähtien sosiaalisessa mediassa on voinut törmätä tunnisteeseen #MinäTutkin. Kampanja lähti liikkeelle Itä-Suomen yliopiston professori **Tapio Määttä**n ja Tieteellisten seurain valtuuskunnan julkaisupäällikkö **Sami Syrjämäen** Twitterissä käymästä keskustelusta. He saivat kampanjan käynnistämisestä Prologos ry:n Vuoden vuorovaikutusteko 2021 -kunniamaininnan.

Itä-Suomen yliopiston sivuilla julkaistussa haastattelussa Määttä kertoo, miksi kampanjaan ryhdyttiin. Sitä edelsi vilkas keskustelu tutkimuksen hyödyllisyydestä ja rahoituksen rajuista leikkauksista. Joitakin yksittäisiä tutkijoita oli jopa maalitettu ja häiritty ”väärien” tutkimustulosten tai kannanottojen takia. #MinäTutkin oli ajan tutkijajoukon yhteinen julkitulo. Muutkin yliopistot ja tutkimuslaitokset kannustivat tutkijoita kertomaan työstään ja osallistumaan julkiseen keskusteluun. Tavoitteena oli näyttää, että tutkijat osaavat tiivistää tutkimusaiheensa ymmärrettävästi. Asiattomuuksiin haluttiin vastata asiallisella ja positiivisella otteella.

Onnistuttiinko kampanjassa? Tavoittiko se muita kuin tiedekuplan sisällä toimivia? Toivottavasti. Aina-kin se innosti tutkijoita olemaan ylpeitä työstään ja kertomaan siitä. Aivan hyvä neuvo mille ammattikunnalle tahansa.

#MinäEnTutki, enää. Nuoruudessa tuli jonkin aikaa tutkijan tittelillä leipää ansaittua. Mutta ei hätää, maailma ei minussa menettänyt suurta tie-
teentekijää. Onneksi moni muu tutkii. Taidolla, rohkeudella, innolla ja ammattitaidolla. Myös Etelä-Pohjanmaalla.

KUVIA KAMPUKSELTA 2021

Yliopistokeskuspäivän juhlassa elokuussa saatiin kuulla uusien professorien/ tutkimusryhmien johtajien esittelyt. Kuvassa vasemmalta oikealle: Iñico Flores Ituarte, Mark van Gils, Silvia Gaiani ja Elina Kontu.

Yliopistokeskuspäivän juhlassa esiintyi harmonikkataiteilija Jonna Pirttijoki.

Yliopistokeskuksen Back to Kampus -kehittämispäivää vietettiin Kalevan navetalla.

Suunnittelupäivässä marraskuussa pohdittiin strategian toteuttamista. Kuvassa vasemmalta oikealle: Mirja Björk, Jussi Rasku ja Nadja Nordling.

Kehittämispäivässä pohdittiin lähtökohtia uuteen strategiaan.

HENKILOUTISIA

HENNA HYYTIÄ

on kieli- ja yhteiskuntatieteilijä, joka tarkkailee työkseen tulevaisuuden näkymiä ja jakaa näkemäänsä informaatiota toiminnan suunnitteluun, erityisesti koulutussektorilla. Hennan sydän sykkii palvelumuotoilulle ja jatkuvalla oppimiselle. Näitä teemoja yhdistämällä Henna haluaa olla mukana edistämässä alueiden elinvoimaisuutta. Henna on mielellään paikalla, kun pohditaan yritysten kilpailukyvyyn ja alueiden vetovoimaisuuden edistämistä osaamistasoa kohottamalla. Ja jos tämä tapahtuu monialaisissa verkostoissa, sen parempi.

MARJA KIIKKA

markkinoinnin tradenomi, JET
Marja Kiiikka aloitti Etelä-Pohjanmaan kesäyliopiston koulutussuunnittelijana elokuun lopulla. Työssään Marjan vastuualueena on ammatillinen täydennyskoulutus sekä tilauskoulutukset. Marja on aiemmin työskennellyt asiakkuuspäällikkönä Seinäjoki Areena Oy:ssä sekä muun muassa toimistosihteerinä ja projektipäällikkönä Etelä-Pohjanmaan kauppakamarilla. Yhteystiedot: marja.kiikka@epky.fi

KEIJO KOIVU

on diplomi-insinööri & MBA, hallitusammattilainen ja sarjayrittäjä, joka kartuttaa osaamistaan jatkuvalla kouluttautumisella. Työkokemusta hänellä on 25 vuoden ajalta kansainvälisistä teknologiayrityksistä. Erityisiä kiinnostuksen kohteita ovat uuteen innovaatioon (start up) sijoittaminen, automaatio, robotiikka sekä TKI-toiminta. Keijo osallistuu ajoittain erilaisiin kehittämishankkeisiin maakunnallisesti ja toimii esimerkiksi valtakunnallisen bisnesenkelsijoittajaverkoston (FiBAN) Etelä-Pohjanmaan aluekoordinaattorina.

KAROLIINA KUUSELA

Master of Arts in European Studies
Karoliina vaikuttaa jo toista vuotta Helsingin yliopiston Ruralia-instituutissa. Ruralia-instituutin Mikkelin yksiköstä EU-hanketyön parista ponnahtanut Karoliina tekee Ruraliassa nyt palvelukoordinaattorin tehtäviä Seinäjoella. Työtehtävät vaihtelevat niin hallinnon hommista tiede-viestintään. Karoliinan intohimona onkin tieteen popularisointi ja tutkitun tiedon vieminen yhteiskunnan toimijoille eli vaikuttaminen kestävämmän yhteiskunnan puolesta. Kohta saamme juhlia tuplamaisteria, kun Karoliina valmistuu HY:n Globaalin kestävyuden linjalta valtiotieteiden maisteriksi!

KATJA MARTTUNEN

aloitti joulukuussa Etelä-Pohjanmaan korkeakouluyhdistyksessä Markku Hännisen sijaisena. Katja saattaa olla tuttu näky yliopistokeskuksen käytäviltä, sillä hän on työskennellyt aiemmin useissa eri hankkeissa Epkyssä sekä Tampereen ja Turun yliopistoissa.

HEIDI NIEMI

aloitti elokuussa työnsä Tampereen yliopiston sosiaalityön yliopistonlehtorina Seinäjoella. Yhteiskuntatieteilijän koulutuksen lisäksi hänellä on kunta-alaan suuntautunut hallintotieteiden tohtorin tutkinto. Hän on aina ollut kiinnostunut kuntakentästä, kuntien elinvoimaisuudesta ja alueiden kehityksestä. Heidi on syntynyt Kokkolassa ja on asunut myös Alajärvellä.

EERO OKKONEN

Tampereen yliopiston rakennetun ympäristön tiedekunnasta aloitti lokakuussa tutkijana TAKO-hankkeessa. Työ ja asuminen korona-arjessa -hankkeessa hän pyrkii arkkitehtina ja tutkijana kehittämään asuntoratkaisuja, jotka tukevat pandemian leviämisen estämistä, etätyötä ja sosiaalista eristäytymistä. Eero on kiinnostunut arkkitehtuurin historiasta ja siitä, miten eri sukupolvet ovat ratkaisseet rakennetun ympäristön ongelmia. Pohjois-Karjalassa vartuneena hänellä on tuore näkökulma Etelä-Pohjanmaan laajaan toimintakenttään.

JUSSI RASKU

on tietotekniikan tohtori, operaatiotutkija ja yrittäjä. Hän on kiinnostunut lähes kaikesta, mutta etenkin teknologiasta ja sen maailmaa mullistavan voiman valjastamisesta. Etenkin ohjelmistot ja tekoäly muuttavat juuri nyt maailmaamme radikaaleilla tavoilla. Jussi on jo useiden vuosien ajan edistänyt IT-alaa Seinäjoen alueella toimimalla aktiivisesti monissa alan tekijöitä yhdistävissä yhteisöissä, mm. Seinäjoen Pelikehittäjä Sepele ry:ssä. Jussi pitää ihmisten auttamisesta ja tarjoaa auliasti laaja-alaista osaamistaan yhteisen hyvän rakentamiseksi.

SEINÄJOEN YLIOPISTOKESKUS
University Consortium of Seinäjoki

@Epanetverkosto

facebook.com/SJKyliopistokeskus

seinajoenyliopistokeskus